A°. 1829. Nº. 146.

HAYDSCHE COURANT.

MAANDAG. DEN 7 DECEMBER.

GRIEKENLAND.

Een berigt uit Ancona van den 10 November, meldt het volgende:

„ Al de tijdingen, welke men over den inwendigen toestand van Griekenland, en met name van Morea, ontvangt, zijn zeer voldoende. Men heeft er een onbepaald vertrouwen in het gouvernement, en vooral in den persoon van den graaf *Capodistrias*; en men zou moeijelijk iemand vinden, die eene zoo algemeene achting van zijde der natie zoude winnen kunnen. Eene omstandigheid die bewijst, welken heilzamen invloed een waakzaam gouvernement op de minst beschaafde natie hebben kan, is, dat men thans in Morea met de grootste veiligheid reist, dat al de boden, die van de Ionische Eilanden naar Konstantinopel worden afgezonden, die provincie doortrekken, en dat de binnenlandsche gemeenschappen volmakt geregeld zijn. Dit is te meer te verwonderen, omdat de rooverij, vóór korten tijd nog, in dat land eene soort van beroep was.

OOSTENRYK.

WEENEN den 25 November. Men zegt, dat de graaf *Woyna*, tot nog toe zaakgelaste van ons hof bij dat van Stockholm, tot minister bij hetzelfde hof is benoemd. De graaf *Colloredo Waldsee*, onze zaakgelaste te Kopenhagen, zal naar Dresde gaan, en vervangen worden door den baron *van Marschall*, onzen zaakgelaste te Brazilie, die als minister bij het hof van Denemarken zoude worden geaccrediteerd. De baron *van Münch Bellinghausen*, minister-president der Duitsche bondsvergadering, staat naar Frankfort terug te keeren.

— Volgens de brieven uit Bucharest, werden de zekerheids-maatregelen op onze grenzen van den kant der Vorstendommen nog op het gestrengste in acht genomen, ofschoon de pest in Wallachyen eenigermate van hare kracht verloren had.

RUSLAND.

PETERSBURG den 21 November. De bulletins, achtereenvolgens wegens den staat der gezondheid van Zijne Maj. den Keizer uitgegeven, luiden als volgt:

Den 18den. „ Zijne Maj. de Keizer heeft een zeer goeden nacht gehad, is van gisteren avond te half elf, tot heden morgen te half acht ure, slechts éénmaal ontwaakt."

Den 19den. „ Z. K. M. heeft zich door den slaap verkwikt gevoeld; de koorts duurt nog wel voort, maar is echter aan het afnemen."

Den 20sten. „ Z. K. M. heeft, zonder ontwaken, van middernacht tot 4½ ure van dezen morgen geslapen; de slaap was echter onrustig en door droomen gestoord. Van 4½ tot 8½ ure des morgens sluimerde Hoogstdezelve rustig en bespeurde bij het ontwaken nog verdere neiging tot slapen. In de tegenwoordige gesteltenis van Zr. Ms. ziekte, worden, met uitzondering van derzelver voortduring, geene onrustbarende teekenen opgemerkt."

Den 21sten. „ Z. K. M. heeft dezen nacht ongeveer 8 uren achter een geslapen; gedurende de drie eerste uren was Hoogstdezelfs slaap niet zeer rustig, ofschoon door geene droomen afgebroken. Het hoofd was geheel vrij. Overigens is er, over het algemeen, in de ziekte geene verandering waargenomen."

— De courant van Tiflis meldt, dat de hoogleeraar *Parrot* ten laatste geslaagd is in zijn stoutmoedig voornemen om het toppunt van den berg Ararat te bereiken. Steeds vergezeld van den opperzaagden monnik van Erchmiazinde en van twee dorpelingen, beklom hij denzelven den 21 October laatstleden des namiddags ten 3 ure, en plantte er een kruis van 5 voeten hoog. Volgens zijne barometrische waarnemingen, op den kruin des bergs gemaakt, heeft de heer *Parrot* er de hoogte van berekend op 16,800 voeten (Fransche maat) boven de oppervlakte der zee.

— Luidt de berigten uit Odessa van den 17den dezer, bleef de pestziekte aldaar nog voortduren. Drie leden van het joodsche huisgezin, in de tijdingen van den 7den vermeld (zie onze vorige,) zijn den morgen na hunne vervoering gestorven, en zes werden er ziek. Den 8sten werden alle de huizen der buurt, waarin dit gezin woonde, doorzocht, en men vond nog een pestzieke, die kort na zijne overbrenging in de provisionele quarantaine stierf, en denzelfden dag overleed mede een Israëliet in een ander gedeelte der stad aan de pest.

Deze lieden worden alzoo de slagtoffers hunner baatzucht; immers men schrijft de besmetting, die meer bijzonder de Israëliten treft, voornamelijk toe aan het opkoopen van voorwerpen uit de besmette huizen, tegen de bestaande verordeningen, welke men op velerlei wijze tracht te ontduiken; zoodat de regering zich het eindelijk genoodzaakt gezien daartegen gestrenge strafbepalingen te doen afkondigen.

— Aan den beroemden reiziger *Humbolt* heeft men eene voor Rusland hoogst gewigtige ontdekking te danken; reeds een jaar geleden had deze reiziger, uit zijne vergelijking tusschen de gebergten van Brazilie en die van Ural, het gevolg getrokken, dat Siberië even als Amerika diamanten moest opleveren. Zijne reize door het Ural-gebergte bevestigde hem nader in deze zijne meening, welke hij mededeelde aan den hem vergezellenden keizerlijken kamerheer, graaf *van Polier*, die op zijn landgoed, ongeveer 250 wersten van Perm gelegen, zulks heeft doen onderzoeken, met het gewenschte gevolg, dat, ofschoon de werktuigen hiertoe nog ontbraken, de kinderen, die aldaar tot het wasschen van goud gebezigd werden, reeds werkelijk zeven diamanten gevonden hebben. Tot het voortzetten der navorschingen worden thans de benoodigde werktuigen ontboden.

ITALIË.

ROME, den 19 November. [Wij hebben in onze vorige een berigt van den ridder *de Barbou* medegedeeld, op deszelfs verzoek in het Fransche ministerieel blad geplaatst geworden. De navolgende tijding onder deze dagteekening strekt om het verder op te helderen.]

Het bezoek, volgens de openbare dagbladen, door Msgr. *Giustiniani*, nuncius van den Paus bij het hof van Lissabon, aan don *Miguel* gegeven, maakt hier eenen grooten indruk. Men verwacht hier algemeen, indien deze tijding bevestigd wordt, dat een zoodanige stap, zonder genoegzame autorisatie gedaan, door ons gouvernement zal worden afgekeurd en de terugroeping van den aartsbisschop van Petra zal ten gevolge hebben. Men weet, dat de nuncius, gelijk de ministers der groote mogendheden, ofschoon wat laat, zijne ambtsverrigtingen geschorst had verklaard. Het scheen dus zeker, dat ons hof met die mogendheden overeengekomen was, dat Msgr. *Giustiniani* die ambtsverrigtingen niet zoude hervatten vóór dat zij den *Miguel*, als souverein van Portugal, zouden hebben erkend: en men ziet niet, dat er eenige verandering in de omstandigheden is gekomen, die den nuncius vroeger deden besluiten om zijne ambtsverrigtingen te schorsen.

— In de bureaux van den kardinaal *Bedini*, ondersecretaris der memorien, heeft men de vervalsching ontdekt van onderscheidene rescripten en handteekeningen, en, ten gevolge van onderscheidene kenmerken, zijn vier personen van eenen zekeren rang, onder welke zich twee geestelijken bevinden, in hechtenis genomen. Msgr. *Nicolai*, auditeur generaal, is belast om deze zaak, die waarschijnlijk uitgebreide takken heeft, te onderzoeken. De misdadigers hadden zich van deze vervalschingen bediend, of om gelden ook te maken, of om schuldigen te redden. Onder het Pausschap van *Pius VII*, had er reeds iets dergelijks plaats gehad.

ZWITSERLAND.

ZURICH den 25 November. Laatstleden Zondag heeft men het ligchaam van den raadsheer *Hirzel* op den kruin van den heriberg, die dezen stad beheerscht, gevonden, onbezield op den grond uitgestrekt liggende in het kleine gebouw, waar men een zeitpunt heeft opgerigt. (Van deze plaats, opmerkelijk door het prachtig gezigt, hetwelk men er geniet, overziet het oog het geheele kanton en de wijduitgestrekte landstreken buiten derzelfs grenspalen gelegen). Het ligchaam van den heer *Hirzel* is zonder letsel bevonden, en uitwendig geenen den minsten blijk van toegebragt geweld opleverende. Bij de opening, den 23, in tegenwoordigheid der autoriteiten, door de heeren der kunst gedaan, heeft men, ongeacht de naauwkeurigste navorschingen, nog geene zekerheid de oorzaak van den dood kunnen bepalen. De opperste regbank, den 24, de rapporten der bijgelijke en gezondheids-policie ontvangen hebbende, heeft bevoegdheid verleend tot den aanvang, die heden heeft plaats gehad, en welken de kleine raad in korpse, de bloedverwanten en vrienden van den overledenen en een groot aantal burgers hebben bijgewoond.

Aanstaanden Maandag vergadert de groote raad om een nieuw lid voor den kleinen raad te kiezen. In de zitting van gisteren heeft deze besloten, dat voortaan geene vreemdelingen, evenveel van welke natie, in de regementen, zich bij capitulatie in buitenlandsche dienst bevindende, zullen worden aangenomen.

DUITSCHLAND.

DRESDE den 20 November. De voormalige zwarte keizerin van Haïti, de weduwe van *Christophe*, bevindt zich sedert eenige dagen hier. De nieuwsgierigheid van haar te zien is zoo groot, dat men maatregelen heeft moeten nemen om den zamenloop van het volk tegen te gaan.

NEURENBERG den 28 November. Onze Kroonprins heeft heden zijn twee jaar bereikt en alzoo den ouderdom door de staatsregeling voor de meerderjarigheid bepaald. Ofschoon men dit aanmerkelijk tijdperk door geene openbare plegtigheid viert, is het nogtans voor het geheele koningrijk een voorwerp der bevondigste belangstelling, gelijk alles wat de doorluchtige dynastie betreft. Den erfgenaam van den troon, die zoo veel doet hopen, hebben de wenschen van het geheele vaderland en de stad gevolgd, die getuigen is van den ijver, waarmede hij zijnen doorluchtigen vader volgt op den loopbaan der weetenschappen.

(Het vervolg op den kant van dit Blad.)

(Het vervolg op de volgende Blade.)

heeft besteld, er onder de bevelen van den generaal *de Mier y Teran* uittrekken, en hunne wapenen in het beneden-wijk van Atamisco nederleggen. De officieren zullen hunne degens behouden.

3. Het leger en der Mexikaansche republiek waarborgen plegtig de zekerheid van personen en goederen aan elk lid der divisie van invasie.

4. De Spansche divisie zal zich begeven naar de stad Victoria, alwaar zij verblijven zal tot hare inscheping naar de Havanna.

5. Het worden aan den Spanschen generaal toegestaan twee officieren naar de Havanna te zenden, om scheepen te bekomen, ten einde zijne troepen aldaar over te voeren.

GROOT-BRITTANNIË.

LONDEN, den 30 November. Over Nieuw-York heeft men ongunstige berigten ontvangen uit Vera Cruz, van den 10 September, berekkelijk de Spaansche expeditie-divisie, aldaar onder bevel van generaal Barradas. Zij bevonden zich toen nabij Tampico, alwaar zij door de mislukking der proefneming van den generaal *Barradas* door het besturen van eene sterke stelling, of namelijk de ingezetenen des lands genegenheid moesten terugwinnen, zich van plan hadden, onderhet Spaansche bevel zich aldaar onder zijne vaandels te scharen, en zich alzoo onder zijne wapenen te verzoenen. Zij misleiden hem, wel is waar, niet één dag meer en meer, maar het was gewapenderhand om hem te bestrijden; terwijl de luchtbrigade generaal *J. M. Salomon* enz., van wegen *Iturbide*, de Mexikaansche republiek, na het uitwisselen hunner wederzijdsche volmagten, overeen gekomen:

Art. 1. Morgen vroeg ten 9 ure zullen de Spaansche troepen uit de sterkte de la Barre trekken met slaande trom en donkle wapenen, aan ze vervolgens bevelen al de vestingbevelhebbers, over te geven aan de Mexikaansche divisie; zij zullen gesteld worden onder het bestuur van den generaal *de Mier y Teran*.

2. Morgen vroeg ten 9 ure zullen de Spaansche troepen uit de sterkte de la Barre trekken met slaande trom en donkle wapenen, aan ze vervolgens bevelen al de vestingbevelhebbers, over te geven aan de Mexikaansche divisie; zij zullen gesteld worden onder het bestuur van den generaal *de Mier y Teran*.

3. Morgen vroeg ten 9 ure zullen de Spaansche troepen uit de sterkte de la Barre trekken met slaande trom en donkle wapenen, aan ze vervolgens bevelen al de vestingbevelhebbers, over te geven aan de Mexikaansche divisie; zij zullen gesteld worden onder het bestuur van den generaal *de Mier y Teran*.

6. De Spaansche generaal zal de kosten tot het onderhoud zijner divisie gedurende haar verblijf in het land, gelijk mede de vervoerkosten, betalen.

7. De zieken en gewonden tot de Spaansche divisie behoorende, die zich buiten staat bevinden om den togt te doen, zullen in de stad Tampico de Tamalipas blijven, tot dat zij kunnen vervoerd worden naar het hospitaal van het Mexikaansche leger, waar zij ten koste van het Spaansche leger zullen worden verzorgd, hetwelk leger daartoe wondartsen, korporaals en soldaten leveren zal.

8. Aan de Spaansche divisie wordt het noodige toegestaan tot hare vervoering; zij zal de kosten dier vervoering en even zoo de levensmiddelen betalen, tegen den gewonen prijs van het land.

9. De kolonel der divisie van het Mexikaansche leger is belast met de uitvoering van dit verdrag, voor zoo veel de troepen te la Barre betreft, en de generaal die het bevel voert aan de brug genaamd *dona Cecilia*.

10. De generaal *Miery Terna* zal twee officieren benoemen om de uitvoering der bovengemelde artikelen gemakkelijk te maken.

„ De tegenwoordige overeenkomst is gesloten en bekrachtigd door de ondergeteekenden.

(Onderteekeningen.)

„ Ik ratificeer de bovenstaande capitulatie.

„ *Antonio Lorez de Santa Anna.*

„ Ik ratificeer bovenstaande capitulatie.

„ *Isidore Barradas.*

TOEGEVOLGDE ARTIKELEN.

„ *Voorgesteld door den Spaanschen generaal.* Indien eenige Spaansche troepen tot de divisie van den generaal *Barradas*, in deze haven mogten aankomen, zal men hun het landen beletten en deze overeenkomst bekend maken.

„ *Voorgesteld door den Mexikaanschen generaal.* De generaal, bevelhebbers, officieren en troepen, die tot de divisie van *Barradas* behooren, belooven plegtig, nimmer te zullen terug komen of de wapenen voeren tegen de Mexikaansche republiek.

„ Geteekend en geratificeerd als hier boven."

De generaal *Santa-Anna* is, den 19 September, van Tampico naar Vera-Cruz vertrokken, en de generaal *Barradas* zich met zes zijner officieren aan boord van eenen kleinen schooner begeven hebbende, is den 7 October te New-Orleans aangekomen, om er zich vervoerschepen aan te schaffen. Ook van daar is de bevestiging dezer tijdingen te New-York ontvangen.

— Het bezoek, hetwelk de hertog *van Wellington* en graaf *Aberdeen* gezamenlijk besloten hebben op Woburn-abby af te leggen, heeft, zoo men algemeen wil, ten oogmerk, om de hoofden en voornaamste leden van de Whigsgezinde partij met het tegenwoordige ministerie te vereenigen.

FRANKRYK.

PARYS den 1 December. Eergisteren heeft de graaf *de Laferronays*, gezant bij den Heiligen-stoel, afscheid genomen van Z. M. en van H. H. K. K. H. H. Z. Exc. begeeft zich naar Montigny, om van daar de reis naar Rome aan te nemen.

— Op het vervoerschip *de Rhinoceros*, naar Navarino bestemd, bevinden zich onderscheidene ploegen en werktuigen voor den landbouw, zoden tot het aanleggen van kunstmatig weiland, boomen, werktuigen tot het spinnen van zijde, en andere. De heer *Gregorius Paltologus*, landbouwkundige, brengt ze over naar Griekenland om er een etablissement voor den landbouw op te rigten.

— Men schrijft uit Bordeaux. Den heeren *Agure Bourgoa* zonen en *Urribaren*, waren honderd duizend franken, door een jongman ontstolen. Sedert dat oogenblik was de politie onvermoeid in hare navorschingen. Telegrafen, koeriers, gendarmes, alles was in de weer, en men waanhoopte reeds van de plaats te zullen ontdekken verwaarts de schuldige de wijk genomen had, toen men vernam, dat eene Spaansche dame en hare dochter, *Rosa* en *Jenny* genoemd, in de straat Roland woonende, zich van hare meubelen trachtten te ontdoen. Deze omstandigheid, hoe onbeduidend ook op zich zelve, maakte mogtens het verdacht der policie gaande, en sedert drie dagen was men bijna zeker, dat de schuldige in dit huis geweken was; maar de agenten der policie hadden nog geene vergunning verkregen om er zich in te begeven.

Om dit beletsel uit den weg te ruimen, gebruikte de commissaris *Lamarle* eene list, die door de gelukkigste uitkomst bekroond werd. Hij liet een map, met twee kisten cijgaren van de Havanna beladen, in het huis vlugten, en onder voorwendsel van den smokkelaar te zoeken, verkreeg hij zelf den toegang. Na eenige navorschingen trad hij de vertrekken der tweede verdieping binnen. Daar bevonden zich drie dames, van welke de eene de jonge Spanjaard was in vrouwe kleederen. Weldra overtuigd, dat men hem alleen zocht, werd zijn geweten gaande en begon hij te weenen; dit ontdekte hem dadelijk.

De dief en de twee vrouwen zijn naar het fort van de Ha gebragt. Van het gestolen geld heeft men bij haar slechts 84,000 franken gevonden. Er ontbreken dus 16,000 franken, welke men vooronderstelt in handen te zijn van eenen pantoffelmaker *Barthelome Parra*, en eenen *Pedro Manceth*, beide als medepligtigen aangehaagd en thans voortvlugtig.

De dame *Rios* had, vier dagen geleden, bij eenen wisselhandelaar, banknootjes ter verwisseling tegen gereed geld aangeboden, welke stap, gevoegd bij dien tot het verkoopen van hare meubelen, niet weinig toebragt om de autoriteit op het spoor ter ontdekking te brengen.

— Men schrijft van Lyon, den 27 November: „ In den morgen van den 24sten, heeft Madame, hertogin van Berry, vergezeld van den heer *de Mesnard* en de hertogin *van Reggio*, zich begeven naar het magazijn van den heer *Louet*, uitgever van de *Abeille Française*, een dagblad van opvoeding, en na daar eenige koopen van boeken te hebben gedankt, wel gelieven aan te nemen een twaalftal exemplaren van het laatste nummer, waar in zich een dichtstuk bevindt, betrekkelijk de onlangs plaats gehad hebbende doortogt van H. K. H. door Lyon."

— Men schrijft uit Toulon, den 25 November. „ De postkoets, die dagelijks rijdt op Puget bij Cuers, zes uren van hier gelegen, is gisteren avond nabij de plaats harer bestemming, door eenen vloed weggesleept, die den grooten weg van Italie doorkruist en door het aanhoudend regenen, gedurende twee dagen buitengemeen gezwollen was. Het rijtuig was vol reizigers, alle zijn omgekomen, uitgezonderd de conducteur, die den tijd heeft gehad om een der paarden af te snijden, het te bestijgen en zich zwemmende te redden, met een kind van acht jaren in zijne armen.

NEDERLANDEN.

BRUSSEL den eersten December. De plaatselijke besturen hebben bevel ontvangen om na de thans plaats hebbende volkstelling aan de gouverneurs hunner respectieve provincien, eene lijst van de honderdjarige personen in te zenden welke zich in hunne gemeente mogten bevinden.

— Men verneemt van verschillende kanten, dat verscheidene personen op het platte land, door de onlangs gevallene sneeuw verdwaald, en of door de koude omgekomen, of in de sloten gevallen en daarin verdronken zijn.

LEUVEN den 30 November. Onder deze dagteekening tracht een onzer Hoogleeraren zich door de navolgende verklaring, aan den lof te onttrekken, hem in sommige dagbladen toegezwaaid, wegens eene zoogenoemde verdienste, waarop zijne Hooggeleerde geene aanspraak begeert te hebben.

„ De dagbladen der tegenpartij hebben een artikel uit het Leuvensche dagblad overgenomen, hetwelk met vijandige oogmerken ten mijnen opzigte gesteld was, en waarin men mij met eene verwonderlijke kracht van redenen de nadeelige gevolgen van den *alleenhandel* in het onderwijs doet beroogen.

„ Ik wil niet *vreemdzinniger* schijnen, dan ik inderdaad ben: en zal dus die misdaad hier oplossen.

„ In het geschiedkundig gedeelte mijner lessen over de Pandekten de oorzaken behandelende van het verval der beroemde hoogeschool van Bologna, heb ik een misbruik doen kennen, door den heer *Savigny* aangehaald, als in de 14de eeuw onder de faculteiten te zijn ingeslopen geweest. Deze vordrden van de nieuwe hoogleeraars eenen eed, dat zij niemand tot het verkrijgen van den Doktoralen graad zouden toelaten, dan mannen, die uit de stad geboortig en met een der hoogleeraren verwant waren, ten einde de leerstoelen in de Regten, steeds in het bezit van hunne geslachten zouden blijven.

„ Ik heb dit een *wezenlijken* alleenhandel genoemd, en tevens doen opmerken, dat een dergelijk misbruik aan de oude Leuvensche hoogeschool in de geneeskundige fakulteit was ingeslopen, tot groot nadeel van de studie der geneeskunde aan die school.

„ *Leuven*, 30 November 1829.

„ A. L. WARNKOENIG."

's GRAVENHAGE den. 2. December. Zijne Koninklijke Hoogheid de Prins *van Oranje* is Zondag middag uit Brussel in deze residentie teruggekomen.

— *Den 3 December.* Gisteren is de ridderschap van Holland alhier te zamen gekomen, en heeft, ter aanvulling van de ontbrekenden bij de op handen zijnde verkiezing van de Staten generaal, als leden in de Staten van de provincie gekozen, de heeren: Jhr. *A. J. Caan*, Jr. *J. van Schinne* en *P. A.* baron *Sirtema van Grovestins*.

— De buitengewone vergadering der Staten van Holland, welke morgenvroeg te Haarlem zal plaats hebben, zal door het overlijden van den heer *van de Spiegel*, en door het bedanken van de heeren *Brugmans* en *Fontein Verschuur*, zich moeten bezig houden met de keuze van drie leden voor de tweede kamer der Staten-generaal.

— Dezer dagen is de 148ste Koninklijke Nederlandsche loterij vastgesteld, geheel op denzelfden voet als de thans trekkende.

ROTTERDAM den 2 December. Bij koninklijk besluit van den 29 November jongstleden, n°. 107, is daargesteld de commissie van directie voor het provisioneel algemeen entrepôt te Rotterdam, en zijn, onder anderen, tot directeuren van wege den handel benoemd, en aangesteld de heeren *C. Balguerie* en *M. A. Fl. H. Hoffman*.

LEYDEN den 6 December. Heden is alhier de 37ste verjaardag van Z. K. H. den Kroonprins der Nederlanden, op de gebruikelijke wijze, en het houden eener parade, zeer plegtig gevierd.

Bij de parade assisteerde tevens het korps officieren der schutterij, hetwelk den dag besloot met een diner ter eere van hunnen beminden Kolonel-Generaal, in het logement *den Burg*, waarop genodigd en tegenwoordig waren de stedelijke Kommandant, de Chefs der hier in garnizoen liggende kavallerijen infanterie, alsmede de Kommandant van het Invalidenhuis, waar de heere verstandhouding en de gulste vreugde heerschte, terwijl de toasten gebragt aan den Koning, aan den Kroonprins, aan het Koninklijk Huis en het Vaderland, met de meeste geestdrift werden beantwoord, zijnde het locaal zelve fraai geïllumineerd.

MENGELINGEN.

IETS
OVER DEN
SCHIJNDOOD.

In de *Amsterdamsche Courant* van Donderdag 26 November, leest men het schrikbaar verhaal van een levendig begraven van een mensch die schijndood, in den graf kuil geworpen en toen hij, hoezeer te laat

(*Het vervolg op de kant van dese blad.*)

door verzuim en geworrelag om geld te kunnen worden, ontdekt werd den wezenlijken en welligt den allerverschrikkelijksten dood gestorven was.

Onregtstreeks is het, dat over die Schijndood, *Mort Simophie* zoo veel geschreven is, en dat evenwel al dat geschrift zoo weinig invloed op menschen heeft, dat zelfs hegen nog in de beschaafde landen van Europa, personen in het stille zwijgende graf geworpen worden, wier dood men zich niet met volkomen zekerheid overtuigd heeft. Er is, nogtenten jaren geleden, een zeer lezenswaardig stuk over dit onderwerp, in het dertigste deel van *Magasin Encyclopedique* geplaatst. Ook vindt men in de *Pandecte Medicae* en in eene afzonderlijke Verhandeling van den Duitschen Hoogleeraar *Gruner*, zeer opmerkenswaardige lezen, waarschuwingen en voorbeelden; en zoo is er ook in dit loopende jaar van de persen den eventer om zijne kunde en beschaafdheid als om zijne heuschheid en echte humaniteit, met regt genoemden Boekhandelaar *Hahn* te Hanover, een geheel nieuw werk over deze stof in het licht gekomen. „ *De Verlage der Hahnschen Hof. Buchhandlung*: DER SCHEINTOD *in seinen beziehungen auf das erwachen im grabe und die verschiedenen vorschläge zu einer wirksamen und schleunigen rettung in Fällen dieser Art. Für Aerzte, Gerichtsbehörden zur Berücksichtigung und seinen mitbürgern zur Beruhigung geschrieben von* Dr. JOH. GOTTFR. TABERGER, *Königl. Hannoverschen Physikus und Grossherzogl. Sachsen-Weimar'schen Hofmedicus und Brits. Staats-Arzte; mit einer Kupfertafel* 1829. 112 *sect.* 8vo. Dit is „ DE SCHIJNDOOD in zijne verschillende betrekkingen tot het ontwaken in het graf, en de verschillende voorslagen tot eene werkzame en spoedige redding in gevallen van dezen aard." Aan Hoogere Autoriteiten tot geruststelling geschreven, door Dr. *Joh. Gottfr. Taberger*."

Onder alle deze verschrikkingen, welke menschelijke verbeeldingskracht kunnen veroorzaken, is er welligt geen denkbeeld dieper en treffender indrukmaakt dan de vrees om levendig te worden in het graf gelegd! Sommige zeer ruwe of zich wijsdunkende geleerden en staatslieden zijn zoodeel, ja zelfs een der Heeren Redenisten in Duitschland, van dit alhier vermelde werk, dijgen den spot met den schijndood, en noemen dit een vooroordeel, hetwelk men door opzettelijke onderzoeking op te weken aan onderneming tot het daarstellen van menschlievende beveiligingsmaatregelen tegen het

Hoe het hij, men zal toch niet wel willen of kan-

vooroordeeld uitoefenen, of bij eene veronachtzaamde behandeling en opzigt, bij eene overhaaste begravenis, schijndoode menschen aan de stemmelooze diepte des grafs somwijlen verrouwd worden. Zeer weinige van de verhalen die, nopens schijndooden, door geloofwaardige lieden gedaan zijn, verschenen als onwaar of verdienen verworpen te worden. Er kan somtijds wel eens overdrijving plaats gehad hebben; maar deze bederking strekt eeniglijk om de angstvolle bekommering geenszins om de zorgvuldigste toezigt te verminderen.

Een groot gedeelte van den gerustestellenden en beschermenden pligt rust op den Arts, wiens eigenlijke ambtsverrigting niet enkel gedurende het leven, maar ook *bij* en onmiddelijk *na* den dood krachtig en werkzaam moet blijven. Dringend stelt zich, zoo als de Duitsche schrijver der verhandeling *über medicinische Euthanasie* aangewezen heeft, de noodwendigheid voor oogen, dat slechts zulke mannen tot de uitoefening der Medische praktijk behooren toegelaten te worden, van wier eerlijkheid, humaniteit en beroepstrouw men overtuigd zijn mag, of waaraan voor het minst geen redelijke twijfel aanwezig is.

Nevens den Geneesheer is het een gewigtig vraagstuk voor plaatselijke Autoriteiten en voor Geestelijken om alle burgers en inwoners op dit punt licht en verstand bij te zetten, en nadrukkelijk de hand te houden aan de voorschriften der bestaande wetten.

Het werk van den Heer *Taberger* heeft de onbetwistbare verdienste van eene wezenlijke bijdrage te leveren ter algemeene beleezing, en is dienvolgens in dubbele mate waardig, om ernstig behartigd te moeten worden. Dit werkje is in een helderen ligt vatbaren stijl geschreven, en behelst eene tamelijk volledige zamenstelling van al datgene, hetwelk over dit onderwerp in nieuwere tijden, bekend gemaakt, beproefd en bewerkstelligd is geworden. De schrijver is alles behalve een windmaker, en jaagt geenszins naar het ijdele doel, om door schrikbarende tafereelen de verbeeldingskracht zijner lezers te schokken; doch hij kan juist daardoor te meer zeker zijn, dat hij het door hem bedoelde, niet zal stichten.

De heer *Taberger* handelt in de eerste plaats over het Historjsche en Physiologische van den schijndood; voorts over de middelen van den dood, de *acupunctuur* van het hart; Electriciteit; Mechanische en Chemische prikkels. Linkschouwingen, en deze met de hoogstmogelijke omzigtigheid veiligheidspijpen, die van het lijk uit door den grafzerk tot ligt beweegbare schellen leiden, naar de manier die door *Guthmuth* en *Hesse* voorgeslagen is. Een koperplaat verzinnelijkt den tamelijk zaamgestelden toestel. Het spreekt van zelfs, dat hierbij tegen niet aanbevelenswaardig is, betwijfelt niemand, maar dat er omtrent al die declamatie eene menigte overdrijving doorloopt, zal ook een onbevooroordeeld beschouwer der menschelijke gevoelens en daden niet tegenspreken.

DE

HOSPODARS.

Sedert Soliman tot aan den veldtogt aan den Pruth hadden ingeboren Prinsen de Vorstendommen beheerscht. *Basaraba* was de laatste Hospodar, de laatste legitime alchans, in die gewesten, van wien het Regentschap overging op de Fanarioten.

Men noemt Fanarioot, gelijk reeds meermaals in onze *Mengelingen* gezegd is, eene zekere klasse van Grieken, die te Konstantinopel het kwartier van den *Fanar* bewoont. Daar wonen ook de *Hygoumenos* of algemeene beheerscher, dat is de titel van den Patriarch van Konstantinopel, de Patrjarch van Jeruzalem, en geheel de heilige Synodus. Met een woord, de naam *Fanar* is voor de Grieken, wat *Verhevene Porte* voor de Osmanlis is. De andere Natien vinden hem niet zoo geheel hoog eerwaardig; het is een enkel woord, hetwelk behendigheid, intrigue, kwade trouw, en de onafscheidbare gezellin van die allen, de wreedheid met zich sleept.

Daar de Turksche wet, de helft van den naam van Muzelman onttrekt aan dengenen, die eene vreemde taal aanleert, zoo heeft daarom de Ottomannische Kanselerij altijd volken gebruikt, welker nam men dezelve onder de Joden of onder de Renegaten; sedert heeft men dezelven onder de Fanarioten genomen. Men oordeele dus hoe vele eerzuchtige harten die waardigheid heeft doen kloppen in het kwartier der Fanarioten. Vooreerst zeer uitlokkende bezoldigingen, daarbij het voorregt om op een schitterend gezadeld en opgetuigd paard, gevolgd door vier voetknechten, dragende *Kalpaki*, te rijden, en boven al het regt om den baard te laten groeijen, een voorregt, hetwelk een Sulcan genadelijk octroijeerde aan zekeren Fanarioot, *Panayótaki* genaamd, in 1669. Ook hebben de rijkste Fanarioten van alle tijden herwaarts zich bevlijtigd om hunne kinderen alle mogelijke vreemde talen te doen leeren. Welk schitterend vooruitzigt opent zich voor hunne oogen! Bij den aanvang hunner loopbaan, is het de bediening van *Dragoman* of *Drogman*, dat is: *Tolk*. Van dezen zijn er twee voor de *Marine*, die den *Kapudan*-Pacha doorgaans op zijnen togt of *sourète* van ontbalsing en roof begeleiden. Twee zijn voor den *Divan*. De eerste *Dragoman* bij den *Divan* achtte zich bevoegd om zich als de vertegenwoordiger van geheel het volk van Griekenland te beschouwen. En van nu af aan welk een invloed op de publieke zaken. Het vuurwerk, hetwelk de hoop hun brengt, eindigt met den schitterenden straalkrans, die hun de waardigheid belooft van *Hospodar*. Dan zal men alle prerogativen, rijkelijk gemeten, die eenen Pacha van drie Paardenstaarten toekomen, dan, wanneer men *Hospodar* is..... Maar voor en aleer daartoe te geraken, hoe vele jaren moeten er niet in kabaal en intrigue doorgeleefd en doorgeworsteld worden. Hoe vele intrignen in elk jaar! De keus van den *Divan*, na langen tijd weifelende, over onderscheiden hoofden gezweefd te hebben, die onderling naijverig waren om deze waardigheid te verkrijgen, heeft eindelijk het hoofd van den *Dragoman* bekroond.

Zoodra de nieuwe Vorst den titel van *Hoogheid* aanneemt, omringt hij zich van Walahers of van Moldaviers, wier krediet en fortuin zamenloopen om hem eene partij in zijne provincie te verschaffen. Zijne vleijende beloften boeijen hem aan zijne wagen. En aan zes personen gelijktijdig herzelfde ambt toezeggende, altijd beloovende, nimmer gevende. Nimmer? neen dit is te veel gezegd. Het gebeurt wel eens dat de nieuwe Hospodar zijne begoochelende beloften verwezenlijkt, dat is, wanneer de staatkunde hem zulks tot pligt maakt. De Hospodar denkt altijd aan zichzelven, en allermeest nog wanneer hij den schijn aanneemt van aan anderen te denken.

8 Daags na zijne verheffing (exaltatie) begint de nieuwe Hospodar zich flaauwelijk te herinneren aan zijne onderhoorigen. Hij begint met zijne voormalige verraders en bedervers van het land tot de hoogste posten te bevorderen, het kan hem niets verschillen of die maken kundig of onkundig, eerlijk of oneerlijk zijn, genoeg is het hem, dat zij slaafs zijne bevelen zullen opvolgen. Hij gaat verder over om zijne voormalige vrienden deels te bederven en als slachtoffers over te laten aan zijne nieuwe staatsdienaars, ik heb die oude vrienden toch niet meer noodig, zegt hij, vergeten en vergeven is het al, een Hospodar moet de diensten zijner oude vrienden altijd vergeten, en de wandaden zijner vijanden vergeven. Hij zend eenen edelen vriend, dien hij *Kaimakan* noemt, vooraf om zijnen persoon te verbeelden. Niets is te vergelijken met de edele naauwgezetheid, welke die Mandataris van den oppergebieder jegens de burgers en inwoners aan den dag legt. Hij heeft nog den eenen voet in den stijgbeugel en is nog niet geheel afgestapt, of hij vindt reeds al de Magnaten van zijn Vorstendom bij zich verzameld, met den Aartsbisschoppen Metropolitaan aan het hoofd. Naauwlijks is het, dat hij zich de moeite geeft, om de roemrijke keuze van den Grooten Heer te proclameeren; deze *Kaimakan*, die veelaal een Jood bij zich heeft voor de *geldmiddelen*, en een andere Jood voor de *justitie*; deze echter vertoont zich minder dan de financie Jood, verklaart als eene onmisbare formaliteit, dat hij voor zijne geadministreerden van teedere liefde blaakt! en dat hij door zijnen meester gelast is om woorden van vrede en geluk te verkondigen. De bewoners der Vorstendommen hooren, met een eerbiedig stilzwijgen, de volgende bepalingen aan, welke de Hospodar bij zijne komst tot de regering vastgesteld heeft:

1°. Men zal volkomen ongetwijfeld het *ameublement* vernieuwen, hetwelk bestemd is voor het paleis van Zijne Hoogheid.

2°. Men zal naar Konstantinopel expedieren een zeer aanzienlijk getal groote welbespannen wagens om het gevolg en het materieel van den Vorst af te halen.

Deze twee voorstellen worden door de vereenigde Magnaten bij acclamatie aangenomen, zonder niet lange redenvoeringen over de deugden van den verlichten Hospodar, wiens eerste gedachte geweest is voor zijn volk. Inmiddels geeft zich dit dankbaar en welmeenend volk aan ongedwongen vreugd over, en wenscht zich onderling geluk wegens zijne op handen zijnde ramp!

De vrees en de hoop verheffen zich dan weder in de harten der heerschzuchtigen. De Bojaren die in de vorstendommen geboren en gezeten zijn, hebben menige slapelooze nacht om te bedenken: „Hoe toch „de gunst van den nieuwen Hospodar te verwerven „zal zijn?" — Hoe! de meest geoefende in de kunst van intrigueren, en de bejaarden die zonder intrigue toch ook de geestgesteldheid kennen, nemen hunne toevlugt tot geschenken, die zij als de meest welsprekende en meest overtuigende tolken hunner gevoelens beschouwen, en allermeest geschikt om de gunst van den nieuwen Hospodar te veroveren. De een zend naar Konstantinopel kostbare rijtuigen met vier of zesspan treffelijke paarden af, die aan den nieuwen Vorst geadresseerd zijn, zonder regtstreeksche vermelding van den naam des afzenders; een ander zend hem de waarde van equipage en toebehooren in een wel gevulde goudbeurs toe. En deze zijn nog niet eens de meest voortuitzienden; want sommige Bojaren houden bij de bankiers te Konstantinopel een compliment in klinkende munt in gereedheid, om aan den eventuelen Hospodar toe te tellen op den dag zelf, dat men te Konstantinopel officiële kennis van zijne aanstelling draagt, die steeds als de best mogelijke keuze opgehemeld wordt.

Inmiddels komt de nieuwe Hospodar met den verschen glans van Majesteit omtogen, en omstrikt van *Rotschilds in folio*, *quarto*, *octavo* en *duodecimo*, kortom van *Rotschilds* in alle soort van formaten uit het Ottomannische Rijksgebied zaamgevloed, aanmaneren; de Hospodar ontvangt met goedheid en onuitputbaar geduld de aanzienlijke lommen, welke zij aan 's Vorsten voeten nederleggen, en hij aanvaart met welwillendheid de schuldbrieven, welke aan zijne orde gesteld bij endoor het volk betaalbaar gesteld worden.

Alle kostbaarheden van den Bazar, worden bij den nieuwlings gehuldigden Hospodar gevonden, en men weet dat hij alleenlijk verlof wil geven, wat hem met zoo veel ruimte aangeboden wordt, want hij zegt, „mijn Vorstendom bidat heu ik." Behalve dat, zoo hij al geschenken aanneemt, hoe vele moet hij er niet van zijnen kant doen? De Hospodar is een Vorst van aanzien, maar geld bezit hij niet veel. Waarom nogtans zaakt hem ook zijne verheven roeping om reeds op zijne reis zulke aanmerkelijke kosten te moeten maken? En dan, wie kan alles voorzien! Hoe veel Rijksgrooten, hoe veel Hovelingen zijn niet in de verwachting om kostbare blijken van zijne erkentelijkheid te zullen ontvangen? Hij kan bijna geen officiele brief voor de eerste maal beantwoorden, of hij moet er een zeer prompt betaalbaren wisselbrief bij insluiten. Men was niet altijd Hospodar, men zal welligt niet altijd

(*Het vervolg op den kant van deze blaên.*)

---

en de mijne is *Theologe* — en de mijne *Chitonklyas* van Athene — en de mijne *Pero i Magalyoat*." Toen stiep de Vorst uit: „Wel Heeren, meent ge mijn ras nieuwsgierig te tegren, wanneer gij mij de bergende namen bekend maakt, die gij draagt? ik wilde weten op welke wijze ik onder uiteden de aanzienlijke ambten zoude kunnen verdeelen, die gij draagt, en die voor mij afhangen; maar nu neem ik mijn besluit, betuig uwe dank aan de Heilige *Sophia*. Zie hier, hoe ik zoo omzigtig de roemrijke verdeeling gemaakt heb, der waardigheid van mijn hof."

Anastasius Diamantis, indien ik een Fanariot hebbe waardige dan gij, om mijne Minister van buitenlandsche zaken te wezen, zoudt gij, op deze wijze sterven moeten rekening maken."

(*Het vervolg op de volgende blaên.*)

---

die onwijsheid zijn? en wat heeft dan toch uwe mededingers tot zwijgen gebragt? wat anders dan onze stem, de stem van om, die gij vlotjes noemt? Ach wij weten het nu reeds, de lofspraak op uwe begaafdheden, en verheven hoedanigheden, is de eenige waarheid voor welke gij uwe dooren gesloten hebben wilde. Zoo spraken die goochelaars, wier doel het bevreemden; deze *Kaimakan*, die veelaal een Jood bij zich heeft voor de *geldmiddelen*, en een andere Jood voor de *justitie*; deze echter vertoont zich minder dan de financie Jood, verklaart als eene onmisbare formaliteit, dat hij voor zijne geadministreerden van teedere liefde blaakt! en dat hij door zijnen meester gelast is om woorden van vrede en geluk te verkondigen. De bewoners der Vorstendommen hooren, met een eerbiedig stilzwijgen, de volgende bepalingen aan, welke de Hospodar bij zijne komst tot de regering vastgesteld heeft:

1°. Men zal volkomen ongetwijfeld het *ameublement* vernieuwen, hetwelk bestemd is voor het paleis van Zijne Hoogheid.

2°. Men zal naar Konstantinopel expedieren een zeer aanzienlijk getal groote welbespannen wagens om het gevolg en het materieel van den Vorst af te halen.

Deze twee voorstellen worden door de vereenigde Magnaten bij acclamatie aangenomen, zonder niet lange redenvoeringen over de deugden van den verlichten Hospodar, wiens eerste gedachte geweest is voor zijn volk. Inmiddels geeft zich dit dankbaar en welmeenend volk aan ongedwongen vreugd over, en wenscht zich onderling geluk wegens zijne op handen zijnde ramp!

De vrees en de hoop verheffen zich dan weder in de harten der heerschzuchtigen. De Bojaren die in de vorstendommen geboren en gezeten zijn, hebben menige slapelooze nacht om te bedenken: „Hoe toch „de gunst van den nieuwen Hospodar te verwerven „zal zijn?" — Hoe! de meest geoefende in de kunst van intrigueren, en de bejaarden die zonder intrigue toch ook de geestgesteldheid kennen, nemen hunne toevlugt tot geschenken, die zij als de meest welsprekende en meest overtuigende tolken hunner gevoelens beschouwen, en allermeest geschikt om de gunst van den nieuwen Hospodar te veroveren. De een zend naar Konstantinopel kostbare rijtuigen met vier of zesspan treffelijke paarden af, die aan den nieuwen Vorst geadresseerd zijn, zonder regtstreeksche vermelding van den naam des afzenders; een ander zend hem de waarde van equipage en toebehooren in een wel gevulde goudbeurs toe. En deze zijn nog niet eens de meest voortuitzienden; want sommige Bojaren houden bij de bankiers te Konstantinopel een compliment in klinkende munt in gereedheid, om aan den eventuelen Hospodar toe te tellen op den dag zelf, dat men te Konstantinopel officiële kennis van zijne aanstelling draagt, die steeds als de best mogelijke keuze opgehemeld wordt.

Inmiddels komt de nieuwe Hospodar met den verschen glans van Majesteit omtogen, en omstrikt van *Rotschilds in folio*, *quarto*, *octavo* en *duodecimo*, kortom van *Rotschilds* in alle soort van formaten uit het Ottomannische Rijksgebied zaamgevloed, aanmaneren; de Hospodar ontvangt met goedheid en onuitputbaar geduld de aanzienlijke lommen, welke zij aan 's Vorsten voeten nederleggen, en hij aanvaart met welwillendheid de schuldbrieven, welke aan zijne orde gesteld bij endoor het volk betaalbaar gesteld worden.

Alle kostbaarheden van den Bazar, worden bij den nieuwlings gehuldigden Hospodar gevonden, en men weet dat hij alleenlijk verlof wil geven, wat hem met zoo veel ruimte aangeboden wordt, want hij zegt, „mijn Vorstendom bidat heu ik." Behalve dat, zoo hij al geschenken aanneemt, hoe vele moet hij er niet van zijnen kant doen? De Hospodar is een Vorst van aanzien, maar geld bezit hij niet veel. Waarom nogtans zaakt hem ook zijne verheven roeping om reeds op zijne reis zulke aanmerkelijke kosten te moeten maken? En dan, wie kan alles voorzien! Hoe veel Rijksgrooten, hoe veel Hovelingen zijn niet in de verwachting om kostbare blijken van zijne erkentelijkheid te zullen ontvangen? Hij kan bijna geen officiele brief voor de eerste maal beantwoorden, of hij moet er een zeer prompt betaalbaren wisselbrief bij insluiten. Men was niet altijd Hospodar, men zal welligt niet altijd

(*Het vervolg op den kant van deze blaên.*)

---

wijze vlijerij afmogen zijn woorden van gelijke beteekenis. En zoude men van zoodr liegen en bedrasheden van onzen Hospodar niet kunnen roemen!

Maar zoo hoegenaam de Hospodar, hoe komt het dan toch, dat, voor en sleet [illegible] tot de waardigheid van Hospodarsgeheugen werd [illegible] ofvuldigen nimmer tot mijn geslachtregisters, en [illegible] Nimmer verkeerd dat mijne hoedanigheden, begaafdheden, of karakter wierden zoo verheven tot zijne [illegible] Bij het leven van onzen Hospodar dan dat, het [illegible] oordeelt zij in de [illegible] der tegenwoordigheid van den volke maar, of den wie prijst door de helderheid van den volke maar, of den zoude [illegible] zoo hoe niet beginselijk zijn, om [illegible] dingen die aan geheel de bredesprakig uit te roepen, dingen die aan geheel de wereld over bekend zijn.

Hij twijfelt aan de zaken te zoeken om uwen naam te vinden, ik wilde slechts weten — ? mijnen naam is *Zambulo* —

Vijlers! *Nè - zè - d' Affhenäis*, *bij het leven van onzen Vorst*, welk een hoon voor Uwe Hoogheid!

Hospodar blijven. Er [illegible] daarom niet [illegible] het tegenwoordig [illegible] troost [illegible] de [illegible] ruimheid te kennen [illegible] Vorst! zoo lang de [illegible] opzigt [illegible] zoo lang zal ook het gevolg duurzaam blijven, zoo lang [illegible] waardigheden zijn te u gewaarborgd door de bijzondere hoedanigheden [illegible] en de [illegible] tot dit hoogtepunt gebragt [illegible] Eerwaarde hoedanigheden! Sonderlinge [illegible] geestesdaadelijkheden! Mijn [illegible] dunkt [illegible] Hospodar!

Vijlers! *Nè - zè - d' Affhenäis*, *bij het leven van onzen Vorst*, welk een hoon voor Uwe Hoogheid!

Chrysostomus Spiliotheos, gij verongelijkt uzelven dat gij naar het ambt van tweeden schatmeester dingt. Gij zult Minister van binnenlandsche zaken zijn.

Heer *Zambuli*, indien gij Opper-Intendant van mijn hof zijt, zie dan in uwe verheffing geenszins het gevolg van mijne oppermagtige welwillendheid, neen, dank daarvoor alleen uwe verdienste.

Heer *Theologe*, u heb ik tot koophandels-regter aangesteld; dit zoudt gij ook dan nog zijn, al ware het dat gij twee maal minder deugden en talenten bezat, dan gij werkelijk bezit

„ En gij mijn vriend *Chalcondylas*, men heeft niets om u te geven, niets, volstrekt niets. Want wat is, bid ik u het ambt eens Ministers van Policie, in vergelijking vooral met de waardigheid, waartoe gij bij vervolg bestemd zijt.

„ Kortom, mijne Vrienden! Edele Heeren! vergeef mij dat ik u zoo spoedig van mij laat. Helaas! ik ben niet meer vrij: .... ten zij om deze geringe gunsten aan u uit te deelen, op welke uwe goedheden eenige prijs schijnen te stellen. Ik groet u. Maar wat zie ik? bedrieg en mij mijne oogen? de Aga der janissaren! Welk beschermbeiligé verschaft mij de eer van u bezoek?

„ Dat uwe Excellentie toch plaats neme en deszelfs eerbiedwaardige beenen kruisseling over elkander gelieve te leggen! Staat uwe uitmuntendheid mij toe dat ik de franges van uw Sopnia moge kussen? Waar zijn uwe edele knechten, dat ik eenige goudstukken onder hen verdeele?

De Aga. Gij zijt niet onbekend met het Reglement hetwelk den nieuwen Hospodar verpligt, om zich in zijn gewest te moeten bevinden, dertig dagen na zijne benoeming.

De Hospodar. Dat is mij niet onbekend.

De Aga. Weet gij wel dat gij dien strikken termijn reeds zes zonnen te buiten gaat?

De Hospodar. Indien ik dit niet wist, zou ik dan aan mijnen Armenischen Bankier last gegeven hebben om, ter dispositie van uwe Excellentie, de vier en twintig beursen te stellen, die ik aan uwe keuken betalen moet, op den voet van vier beurzen daags?

De Aga. Wel gezegd, bij *Mahomed*, verwonderlijk wel! En zult gij nog lang in Stamboul blijven?

De Hospodar. Helaas! niet langer dan drie weken.

De Aga. Eene rivier van goud stroomt van uwe lippen. Versmaat ge mij? Het groote slagzwaard van den Aga is ter uwer beschikking. Wie is er onder uwe vijanden, die u hinderlijk is, en die gij verlangt uit den weg geruimd te hebben?

De Hospodar. Ik wensch aan alle mijne vijanden een lang leven toe; want indien zij te spoedig uit deze wereld afreisden, dan zouden zij niet langer elken dag van verdriet sterven, doordien zij het schouwtooneel mijner schitterende voorspoeden moeten aanzien. Alleenlijk zoude ik wel wenschen dat *Anawasius Dyamantis*, *Chrysostomus Spiliotheos*, *Zambulo*, *Theologe* en *Chalcondylas*, door hunne ballingschap, de uitgestrekte woestijnen van Klein Azie gingen bevolken.

De Aga. *Uit een heilige hebt gij gesproken, als een heilige zult gij verworid worden* (dit is eene gewoone spreekmanier). Die houden van ongeloovigen zullen tegen de zilveren maan gaan keffen, in de Aziatische gewesten! Ik geef u vijftig janissaren om u te vergezellen tot het dorp Araskioy (alwaar de Hospodar zijne eerste station houdt). De Aga zelve zal u tot *Pelk* of Bode dienen. Dat Mahomed u beschouwe k en daar ieder dag dat gij langer in het *Fanar* blijft vertoeven, vier beurzen in mijne keuken doet inkomen, zoo wensche ik dat uw verblijf zich moge verlengen tot de eeuwigheid! Vaar wel mijn vriend!

De Hospodar. Ik kus' het stof uwer voeten.

Inmiddels heeft zich het hoofd des Hospodars met den *konka* omhuld (een soort van koninklijk hoofdhulsel) kostbaar geschenk der Verheven' Porte. Hij laat zich wijden door den Patriarch van Konstantinopel, en hij rigt zijnen togt met eene zegevierende staatsie op Bucharest; daar zijn volk zich al te gelukkig zal achten om eer te doen aan 's Vorsten reiskosten: hij zet zijnen togt in korte dagreizen voort, voorafgegaan door een Bojaard, die de functien van looper waarneemt. Er wordt bevel afgevaardigd aan de Primaten om kostelijke spijzen te bereiden, geschikt voor de eetlust en den smaak Zijner Hoogheid, met gaders inkwartierings-billetten, met last van huisvesting en voeding voor zijne Christelijke karavanen. Dat toch de Primaten niet schroomvallig zijn om het goud en zilver te spillen. Zijne Hoogheid zal alles weten te vergoeden ...., met de penningen der Grieken die zich op zijnen togt zullen bevinden.

(*Het vervolg en slot in het eerstkomend Mengelwerk.*)

LEYDSCHE SCHOUWBURG.

Onder directie van J. H. HOEDT en W. A. BINGLEY.

Donderdag 10 *December* 1829:

TOT MIDDERNACHT, of LIST TEGEN LIST. *Blijspel*, in vijf Bedrijven. Na hetzelve: WITTE BROODSDAGEN. *Blijspel*, met *Zang*, in twee Bedrijven, naar het Fransch; nooit alhier vertoond.

---

* * Heden overleed, na een langdurig lijden, onze geliefde Zuster, CHARLOTTA LOUISA BARKEY, in den jeugdige leeftijd van 24 jaren.

LEYDEN A. B. BARKEY, Nz.
den 5 December 1829. E. J. A. BARKEY.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

Amsterdam den 5 *December* 1829.

Holland,	Werkelijke Schuld	2½ pCt.	*f* 58⅝	a	59
	Rest. Uitgestelde ditto		1⅛	a	1⅛
	Kans-Billetten		23½	a	24
	Stellen van uitgeloten ditto		—	a	—
	Amortisatie-Syndic.	4½ pCt.	99¼	a	100⅜
	Domein Losrenten	2½ „	98	a	98½
	Handel-Maatschappij	4½ „	87	a	87½
Frankrijk,	Inschrijving Grootb.	5 „	—	a	—
	Dito op ditto	3 „	84⅛	a	84⅜
Rusland,	bij *Hope en Comp.*	5 „	102½	a	103
	Ins. op 't Grootb.	6 „	65¼	a	66
Pruissen,	Obl. Neg. Londen	5 „	—	a	—
	dito in Londen van 1822		—	a	—
Spanje,	Obl. bij *Hope en Comp.*	5½ pCt.	30	a	30¼
	Nieuwe geldl. van 1822		9½	a	9¾
Oostenr.,	Obl. bij *Göllen Comp.*	5 „	100	a	100⅛
	dito	4 „	88½	a	89
	Certificaten	2½ „	59½	a	60⅛
	Neg. Metaliek	5 „	98½	a	99¼
	Dito Bank-Actien		1495	a	1500

---

* * HOUT-VERKOOPING langs de *Haarlemmer Trekvaart*, van de Noordwijkerhoek tot de Kwaakbrug, op WOENSDAG den 9 DECEMBER 1829, des voormiddags ten 10 ure.

* * AANBESTEDING.

De Burgemeester en Gemeente-Raad van RHIJNSBURG, zijn voornemens om op Dingsdag den 15 December 1829, des voormiddags ten tien ure, in het Gemeentehuis, publiek aan te besteden, het doen van eenige reparatien en vernieuwing aan den SPITS van den TOREN, bestaande in Timmer- en Metzelwerk, Leidekken, Verwen enz. waarvan de Bestekken, Teekeningen en Condition, acht dagen voor den dag der Besteding, op de Secretarij van gemelde Gemeente ter lezing zullen leggen.

* * Ten Kantore van NEHEMIA NATHANS op den Nieuwen Rijn bij de Vischbrug te Leyden, zijn nog voor de Vierde Klasse der *147ste Kon. Ned.* LOTERIJ, Heele en Getheelen, zoo gl. asikaal als doorgesneden LOTEN, grijs-courant, te bekomen; waarvan de Trekking geschied op HEDEN in 's *Gravenhage*.

* * UIT DE HAND TE KOOP: De VOSMOLEN, genaamd *DE BESTEVAAR*, met Huizinghen Land staande en gelegen aan de Haagsche- en Delftsche Vliet, buiten de Koepoort der Stad Leyden. Te bevragen bij J. MONTAGNE, op de Hoogewoerd te Leyden.

* * Op Zaterdag den 19 December 1829, zal men in het Heeren-Logement aan den Burg binnen Leyden, publiek doen veilen en verkoopen verscheide liechte, sterke en, weldoortimmerde HUIZEN en ERVEN, voorzien van behangen en onbehangen Kamers, Keuken, Kelder en verdere commoditeiten, alle staande en gelegen binnen de Stad Leyden: Een in de Wolsteeg, Wijk 4 N°. 414, waarin de *Foppers Affaire* sedert onheuchelijke jaren met goed succes is gedaan en nog wordt gecontinueerd. — Een met een Pakhuis daarachtervens, aan den Ouden Rhijn over de Haven, Wijk 8 N°. 1708 en 1708. — Een op de Papengracht, Wijk 4 N°. 574. — En een op de Garenmarkt, Wijk 2 N°. 247. — Voorts een zeer vermakelijke, wel bepoote en beplante SPEELTUIN en een BLEEKERIJ, beide gelegen even buiten de Mare Poort der Stad Leyden op de Morendijk, onder Oegstgeest. Alles breeder bij billetten omschreven en waarvan andere informatie te bekomen is, ten Kantore van den Notaris ROSKES, te Leyden voornoemd.

* * VERKOOPING op REGTERLIJKE AUTORISATIE.

Men is van meening op Dingsdag den 22 December 1829 en volgende dagen, des voormiddags ten 10 ure, ten Sterfhuize van Mejuffrouw WILHELMINA SOPHIA le POOLE, onder Oegstgeest, in N°. 35, in het openbaar, aan de meestbiedende, om *contant geld*, te verkoopen:

Diverse fraaije MAHONIEHOUTE- en andere MEUBELEN, bestaande onder anderen in: twee Secretaires, twee Commodes, een Canapee, diverse Tafels, Kabinetten, Stoelen, Spiegels, Schilderijen en Prenten, een Pendule, Leidtanten, diverse Tapijten, Meubelen- en andere Gordijnen, onderscheidene Bedden en Dekens, Tafel-, Bed- en Lijnlinnen, Vrouwekleederen en eenige Boeken, Porselein, Glas- en Aardewerk, Verlakgoed, Koper-, Tin-, Blik- en IJzerwerk, en hetgeen verder te koop zal worden aangeboden.

Voorts eene met juweel gemonteerde Speld, drie gouden Ketingen, vier dito Ringen, vijf dito Oorringen, een dito Doekspeld en een Haarketting met goud gemonteerd, een goud Horologie, een Franschgoud Halsslot met eenen koralen Ketting, en twee Brazeletten, eene Franschgouden Speld, twee dito Oorbellen, een gulden Penning, zes zilveren Lepels en zes dito Vorken, een dito Lepel, Mes en Vork, twee kleine zilveren Vorkjes, een dito Mergboor, twee dito Suikerlepeltjes, zeven dito Theelepeltjes, een dito Horologie, en verder ongemunt Zilverwerk.

De voorschreven Juweelen, Goud- en Zilverwerken, zullen op Dingsdag den 22 December 1829, des voormiddags ten 11 ure geveild worden, en op Woensdag den 16, Donderdag den 17, en Vrijdag den 18 December deezelven jaars, des voormiddags van 11 tot 2 ure; en de Meubelen op Zaterdag den 19 en Maandag den 21. der gezegde maand, des voormiddags van 10 tot 12, en des namiddags van 2 tot 4 ure, voor een ieder te zien zijn.

Zegt het voort.

* * Bij de Boekhandelaar C. C. VAN DER HOEK te Leyden, wordt heden uitgegeven: Het ACHTSTE Vervolg op de Catalogus zijner LEES-BIBLIOTHEEK, thans inhoudende *zes duizend zes honderd* Hollandsche, Fransche, Duitsche en Engelsche Werken. — Ook zijn bij bovengem voorhanden de voormaaiste Hollandsche, Duitsche en Fransche ALMANAKKEN, waaronder de NEDERLANDSCHE en BELGISCHE *Muzen-Almanakken*; alsmede het net bewerkte Jaarboekje FRIENDSHIP'S OFFERING, for 1830; zijnde de platen van dit laatste uitmuntend gegraveerd.

Te Leijden bij de Wed. ANTHONY DE KLOPPER EN ZOON, op de Breedestraat.

ZEE-TIJDING.

Sedert onze laatste zijn in Texel binnengekomen D. L. Kuiper, van Petersburg (als bijlegger), H. K. Rentes, mede van Petersburg, B. J. Jaski, van Riga, W. Nazeby, van London, J. G. Heidmann, van Stockholm, R. H. Dutt, van Konigsbergen, A. G. Sappan Tetenbullapieker, E. L. Carst, van Koningbergen.

Uitgezeild A. P. Schoonhoven, naar London.

Kapt. W. Arents, voerende het schip *de Goede Hoop*, van Wismar naar Amsterdam, meldt van Middenblik den 1 December, dat hij, na een en een halve etmaal bij Urk in het ijs bezet te zijn geweest, eindelijk in goeden staat liggende, bij de Vlieter Gat is geraakt, om de reis aldaar te nemen.

Het schip *de jonge Pieter*, Kapt. M. van den Berg, van Dantzig naar Brussel, is bij Torrokko gestrand.

Het schip *de Prouw Grietje*, Kapt. J. H. Mulder, van Koningsbergen naar Amsterdam, is aan de Stavoren, is, volgens een brief van Medenblik van den 2 December, na mede in het ijs bezet te zijn geweest, ingeeijkt aldaar binnengeloopen.

Het schip *de 3 Gebroeders*, Kapt. A. O. Hanken, van Amsterdam naar Bremen, is den 30 November, op de Ihoek en den 26 dito, wegens ijs te Harlingen, zijn binnengeloopen.

De Ever *Sophie*, Kapt. J. Sehl, van Amsterdam naar Hamburg, is den 27 Nov. te Gestendorf, op de Weser eenigzins het binnengeloopen; van de lading, welke in goeden staat was, zoude met een gedeelte geloozen.

Het schip *de Hoop op Welvaart*, Kapt. H. Mulder, met rapzaad, van Kiel naar Dordrecht, is, volgens den brief van Brake, van den 25 Nov. door een Blankenezer Ever, zwaar lek en met verlies van zeilen, anker en touw, aldaar binnengebragt; de lading is beschadigd gelost, om te repareren.

De Ever *Jonge Jan*, Kapt. A. Peper, met aardappelen, van Hamburg naar Amsterdam, was, volgens een brief van Hamburg van den 1 November, aldaar in goeden staat liggende, en zoude alleen door gebrek aan zeilen, anker en touw, verhinderd worden, om de reis aldaar te nemen.

Het schip *de jonge Pieter*, Kapt. M. van den Berg, van Dantzig naar Brussel, is bij Torrokko gestrand.

Kapt. H. R. Luijs, voerende het schip *Magdalena*, van Rotterdam naar Antwerpen, meldt, dat hij tusschen Fluitg. en de Bruggen een zeker vaarwater heeft, doch overigens aan boord alles wel was.

Arrivementen: Te Charleston Kapt. G. Easterby, van Amsterdam; te New-York P. J. Coles, van Amsterdam; te Emden J. J. Mulder, van Zaandam; te Antwerpen H. Bruin, van Amsterdam en E. J. Kuin, van Delfzijl, te Bremen F. Amerlan en G. Koenraads, te Hamburg J. Wellander, beide van Amsterdam; te Bordeaux B. E. Bolt, van Amsterdam; te Amsterdam N. J. Gert, van Rotterdam, J. C. Davis, van Dordrecht, H. Rietz, v. T. P. Kraak en H. Hesselaar, van Schiedam, en H. Dikwas, van Amsterdam.